

נוסח מוצע לדיון בוועדת העבודה, הרווחה והבריאות ביום 1.1.14 מאת הייעוץ המשפטי
לוועדה:

הצעת חוק הפיקוח על מזון לבעלי חיים, התשע"ד-2013

פרק א': מטרת החוק

מטרה 1. מטרתו של חוק זה לקבוע הסדרי פיקוח על ייצור מזון לבעלי חיים ושיווקו, לשם הגנה על בריאות הציבור, בריאות בעלי החיים ורווחתם, בהתאם לעקרון הזהירות המונעת.

פרק ב': הגדרות

הגדרות 2. בחוק זה –

"בעל חיים" – כל יצור חי למעט אדם ומיקרואורגניזם;

"היתר" – היתר שניתן לפי סעיף 3;

"הוועדה המקצועית המייעצת" – הוועדה שמונתה לפי סעיף 31(א);

"זיהום" – זיהום של מזון לבעלי חיים באחד מאלה:

(1) ~~חומר מזיק, רעיל או חומר מזהם אחר, למעט שימוש כדין~~

~~בתכשיר כימי לפי חוק הגנת הצומח או ייצור כדין של מזון רפואי~~

~~לבעלי חיים מזהם, בשיעור העולה על השיעור המותר לפי סעיף 7(א);~~

(2) מחולל מחלה לאדם או לבעל חיים;

(332) עצם זר או גוף זר, למעט ~~זיהום כאמור~~ מסוג ובכמות שלא ניתן

למנוע את הימצאותם במזון לבעלי חיים באמצעי זהירות סבירים;

~~(34) חומר רעיל או מזיק אחר, למעט שימוש כדין בתכשיר כימי לפי~~

~~חוק הגנת הצומח או ייצור כדין של מזון רפואי לבעלי חיים;~~

"חומר גלם" – חומר או תערובת של חומרים המיועדים לשמש רכיב במזון

לבעלי חיים, למעט תוסף;

"חומר גלם מוגדאסור" – חומר גלם המנוי ברשימת חומרי הגלם המוגדרים

האסורים בשימוש שקבע השר לפי סעיף 8(א);

"חומר מזיק" – חומר המנוי ברשימת החומרים המזיקים שקבע השר לפי

סעיף 7(א); בשיעור העולה על המותר לפי תקנה 7(א);

"חוק הגנת הצומח" – חוק הגנת הצומח, התשט"ז - 1956¹;

"ייצור" – לרבות גידול צמח המשמש להזנת בעלי חיים, אריזה ואריזה מחדש של מזון לבעלי חיים, שינוי הרכבו של מזון לבעלי חיים, צורתו, טיבו או איכותו, ולרבות ייצור כאמור של מזון לבעלי חיים שלא לצורך שיווקו;

"ייצור חקלאי ראשוני" – גידול צמחים, לרבות הכנת שטח הגידול, זריעה, שתילה, גידול ואסיף;

"מזון לאדם" – כהגדרת "מזון"² בפקודת בריאות הציבור (מזון) [נוסח חדש], התשמ"ג-1983² (להלן – פקודת בריאות הציבור (מזון));

"מזון לבעלי חיים" – כל חומר או תערובת של חומרים המשמשים להזנת בעלי חיים, לרבות חומר גלם ותוסף ולמעט –

(1) מים;

(2) צמח הנאכל על ידי בעלי חיים במרעה טבעי;

(3) סם מרפא ותכשיר רפואי;

"מזון רפואי לבעלי חיים" – מזון לבעלי חיים המכיל סם מרפא או תכשיר רפואי;

"מחולל מחלה" – חיידק, נגיף, פטריה, פריון (prion) ורעלן או רכיב שלהם, העלולים לגרום למחלה בבעלי חיים או לליקוי בריאותי אצל בני אדם;

"מחלה" – כהגדרתה בפקודת מחלות בעלי חיים;

"המנהל" – מנהל השירותים הווטרינריים במשרד החקלאות ופיתוח הכפר או עובד המדינה שהוא הסמיך לעניין חוק זה, כולו או חלקו;

"מפקח" – מי שמונה למפקח לעניין חוק זה לפי סעיף 25;

"המשרד" – משרד החקלאות ופיתוח הכפר;

"סם מרפא" ו"תכשיר רפואי" – כהגדרתם בפקודת הרוקחים³;

"פקודת מחלות בעלי חיים" – פקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה-1985⁴;

"פקודת הרוקחים" – פקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981⁵

1 ס"ח התשט"ז, עמ' 79.

2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 36, עמ' 749.

3 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 35, עמ' 694.

4 ס"ח התשמ"ה, עמ' 84.

5 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 35, עמ' 694.

"צמח" - כהגדרתו בחוק הגנת הצומח ;

"רופא וטרינר" – כהגדרתו בחוק הרופאים הווטרינריים, התשנ"א-1991⁶ ;

"שיווק" – כל אחד מאלה :

(1) מכירה, גרם מכירה, הכנה או החזקה לשם מכירה, הצעה למכור ;

(2) פרסום, הצגה, שמירה, הובלה, משלוח או מסירה לשם מכירה ;

(3) העברה, החלפה, המרה או הספקה בדרך אחרת, בין בתמורה ובין שלא בתמורה ;

(4) יבוא ויצוא ;

"השיעור המרבי המותר" – השיעור המרבי המותר להימצאות חומר מזיק במזון לבעלי חיים, שקבע השר לפי סעיף 7(א) ;

"השר" – שר החקלאות ופיתוח הכפר ;

"תוסף" - כל חומר המוגש לבעלי חיים, בין כתוספת למזון אחר לבעלי חיים או למים ובין בנפרד, אשר נועד להשפיע באופן חיובי על העניינים המפורטים להלן, לרבות ויטמינים, מינרלים, הורמונים, חומצות אמינו, מיקרואורגניזמים וחיידקים פרוביוטיים וכן תמצית, מיצוי, רכיב, תוצר פירוק, נגזרת או תערובת שלהם, ולמעט תכשיר ותרכיב :

(1) הצרכים התזונתיים של בעל חיים, בריאותו או רווחתו ;

(2) המאפיינים או התכונות של מזון לבעלי חיים ;

(3) המאפיינים או התכונות של בעל חיים או של מזון המופק ממנו, לרבות ביצועי בעל החיים ותפוקתו ;

(4) ההשלכות הסביבתיות של גידול בעלי חיים והפקת מזון לאדם או לבעל חיים מהם ;

"תוסף רשום" – תוסף שנרשם לפי סעיף 9(א) ;

"תכשיר" – כל אחד מאלה :

(1) סם מרפא ותכשיר רפואי ;

(2) מזון רפואי לבעלי חיים ;

(3) תכשיר הדברה או חיטוי לפי פקודת מחלות בעלי חיים ;

"תרכיב" – נסיוב (Serum), תרכיב (Vaccine), וכל מוצר ביולוגי שהופק מחיידק, נגיף או טפיל שהם מחוללי מחלה.

פרק ג': ייצור ושיווק

חובת קבלת היתר 3. (א) לא ייצר אדם מזון לבעלי חיים ולא ישווקו, אלא בהיתר מאת המנהל ובהתאם לתנאיו.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) –

(1) ייצור חקלאי ראשוני של מזון לבעלי חיים ~~שהוא חומר גלם מותר שאינו חומר גלם אסור~~, אינו טעון היתר;

(2) ערבוב של לא יותר משני חומרי גלם שאינם חומרי גלם אסורים מותרים מייצור חקלאי ראשוני, עם מזון לבעלי חיים שניתן היתר לייצורו, למעט תוסף, לשם הגשה מיידית לבעלי חיים, אינו טעון היתר; מזון כאמור לא יכלול תוסף.

(3) ערבוב של לא יותר משלושה חומרי גלם שאינם חומרי גלם אסורים מותרים מייצור חקלאי ראשוני, לשם הגשה מיידית לבעלי חיים, אינו טעון היתר;

(4) מהילה או ערבוב של תוסף רשום/שניתן היתר לייצורו, בהתאם להוראות השימוש שבתווית האריזה, במי שתיה, לשם הגשה מיידית לבעל חיים, אינם טעונים היתר;

(5) השר רשאי, לאחר התייעצות עם שר הבריאות ועם הוועדה המקצועית המייעצת, לקבוע סוגי מזון לבעלי חיים ~~שייצורם או ששיווקם אינו טעון היתר, אם יוצרו כדי לשמש מזון לבני אדם, ובלבד שהם חומרי גלם מותרים או שיוצרו מחומרי גלם מותרים שיוצרו בהתאם להוראות חוק זה.~~

(ג) אין באמור בסעיף קטן (ב)(1) עד (3) כדי לפטור מהוראות בדבר ייצור חקלאי ראשוני, ככל שנקבעו לגבי אותו סוג של מזון לבעלי חיים לפי סעיף 36(ב)(2) ומהוראות אחרות בחוק זה.

מתן היתר 4. (א) המנהל רשאי לתת היתר לייצור ולשיווק של מזון לבעלי חיים, לסרב לתתו, להתנותו בתנאים או לשנותו, בכפוף להוראות שנקבעו לפי סעיף 36(ב)(1).

(ב) דחה המנהל בקשה להיתר, יודיע על כך למבקש בהודעה מנומקת בכתב.

(ג) תוקפו של היתר הוא לחמש שנים / שלוש שנים מיום נתינתו, או לתקופה קצרה יותר שקבע בו המנהל בהתאם למאפיינים ולסוג של המזון לבעלי חיים, עמידת מבקש ההיתר בהוראות לפי חוק זה, ושיקולים נוספים הנוגעים למאפייני המזון לבעלי חיים, והוא יינתן ויחודש במועדים ובתנאים שנקבעו לפי סעיף 36(ב)(1).

לדיון - 1. מוצע לקבוע כי תוקף ההיתר לא יעלה על שלוש שנים (כיום התוקף עומד על שנה בלבד).

2. מוצע להוסיף דרישה כי בהיתר יפורטו סוג המזון וייעודו.

תנאים למתן היתר 5. (א) לא יינתן היתר לייצור מזון לבעלי חיים, אם קיים חשש לאחד מאלה:

(1) הוא ייוצר מחומר גלם שהוא שאיננו חומר גלם מותר אסור;

(2) הוא יכיל חומר מזיק בשיעור העולה על השיעור המרבי המותר;

(3) במהלך ייצורו הוא יזוהם.

(ב) לא יינתן היתר לשיווק מזון לבעלי חיים אם מתקיים בו אחד מאלה:

(1) הוא מזוהם;

(2) הוא מכיל חומר מזיק בשיעור העולה על השיעור המרבי המותר;

(3) הוא מיוצר מחומר גלם אסור שאיננו חומר גלם מותר, למעט אם הוא מזון לבעלי חיים כאמור בסעיף 8(ג)(1) ו-2).

(ג) לא יינתן היתר לייצור או לשיווק של מזון לבעלי חיים, אלא אם כן –

(1) מתקיימים תנאי בטיחות נאותים, בהתאם לתקנות לפי סעיף 36(ב)(109) ו-1210), במבנה, במקום, במיתקנים ובמכונות לייצור ולאחסון המזון לבעלי חיים ובאמצעי האריזה והתובלה שלו;

(2) מתקיימים במבנה, במיתקנים ובתהליך לייצור של המזון לבעלי חיים תנאים ייצור נאותים, לרבות נהלים לזיהוי כשלים ולניתוח סיכונים בתהליך הייצור ככל שנקבעו תנאים כאמור לגבי אותו סוג של מזון לבעלי חיים לפי סעיף 36(ב)(3);

(3) ה המזון לבעלי חיים יוצר בהתאם לנהלי בקרת איכות, ככל שנקבעה דרישה לקיומם של נהלים כאמור לגבי אותו סוג של מזון לבעלי חיים, לפי סעיף 36(ב)(1311).

(ב) המנהל רשאי להתנות מתן היתר בביצוע בדיקות למזון לבעלי חיים במעבדה שהוכרה לפי סעיף 34.

השעיה או ביטול 6. של היתר (א) המנהל רשאי להשעות היתר או לבטלו, אם ראה שלא מתקיימות הוראות חוק זה לרבות בצפוף להוראות שנקבעו לפי סעיף 36(ב)(1) או אם ראה שלא התקיימו התנאים לנתינתו או אם הופרו תנאיו, או אם המזון לבעלי חיים שלגביו ניתן ההיתר הוא מזוהם.

(ב) המנהל לא ישעה או יבטל היתר אלא אם כן הודיע על כך בכתב לבעל היתר, 14 ימים לפחות לפני ההשעיה או הביטול, ונתן לו הזדמנות להשמיע את טענותיו בפניו בכתב או בעל פה.

חומרים מזיקים 7. (א) השר, לאחר התייעצות עם שר הבריאות ועם בהתייעצות עם הוועדה המקצועית המייעצת, יקבע רשימה של חומרים מזיקים ואת השיעור המרבי המותר שלהם במזון לבעלי חיים, ורשאי הוא לקבוע שיעורים מרביים מותרים שונים לסוגים שונים של מזון לבעלי חיים. הערה: מוצע לדון בדרישה להסכמת שר הבריאות.

(ב) לא ייצר אדם מזון לבעלי חיים, לא ישווקו ולא ישעה בו שימוש להזנת בעלי חיים, אם הוא מכיל חומר מזיק בשיעור העולה על השיעור המרבי המותר.

(ג) נמצא במזון לבעלי חיים חומר מזיק מזוהם בשיעור העולה על השיעור המרבי המותר, חזקה שמי שייצרו היה מודע להימצאות החומר המזיק מזוהם במזון לבעלי חיים ולשיעורו, אלא אם כן הוכיח שעשה כל שניתן כדי למנוע הימצאות חומר מזיק מזוהם בשיעור העולה על השיעור המרבי המותר במזון לבעלי חיים. הועבר לסעיף העונשין.

(ד) סעיף קטן (ג) לא יחול לגבי מזון לבעלי חיים שמתקיימים בו כל אלה:

(1) הוא יוצר שלא לצורך שיווקו;

(2) הוא נועד להזנת בעלי חיים שאינם משמשים לייצור מזון.

הועבר לסעיף העונשין.

מזון רפואי לבעלי 7א.

חיים

מוצע להוסיף:

(א) לא ייצר, לא יאחסן, לא ישווק ולא יספק אדם מזון רפואי לבעלי חיים ולא ישלב בתוך מזון לבעלי חיים תכשיר רפואי או סם מרפא, אלא לפי פקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981 ולפי הוראות חוק זה.
(ב) סעיף קטן (א) לא יחול על מי שמספק מזון להזנת בעל חיים שאינו מיועד לשמש מזון אם ניתן לפי ההתוויה הרפואית.
*נוסח זה עדיין בבדיקה של משרד החקלאות.

7ב. איסור הירמון

מוצע להוסיף:

לא יהרמן ולא יאביס אדם בעל חיים בניגוד להוראות שנקבעו לפי סעיף 22 לפקודת מחלות בעלי חיים.
*משרד החקלאות מתנגד להוספת סעיף זה.

חומרי גלם 8.

מותרים אסורים

(א) השר, לאחר התייעצות עם שר הבריאות, ועם ~~בהתייעצות עם~~ הוועדה המקצועית המייעצת, יקבע רשימה של חומרים האסורים בשימוש לעניין חוק זה כחומרי גלם למזון בעלי חיים בכלל או למזון לבעלי חיים מסוימים ~~המותרים~~ האסורים בשימוש לעניין חוק זה. ורשאי הוא לקבוע מגבלות, תנאים והוראות לעניין הנסיבות בהן הוא אסור.
*מוצע לדון בדרישה להסכמת שר הבריאות.

(ב) ~~לא ייצר אדם מזון לבעלי חיים, ולא ישווקו ולא יעשה אדם בו שימוש להזנת בעלי חיים המשמשים לייצור מזון, אלא אם כן הוא חומר גלם אסור מותר או שהוא יוצר מחומר גלם אסור מותר.~~

(ג) ~~לא יזין אדם בעלי חיים המשמשים לייצור מזון במזון לבעלי חיים שהוא חומר גלם אסור או יוצר מחומר גלם אסור.~~
*מוצע לדון בשאלה האם יש לפטור הזנת כל בעלי החיים שאינם משמשים לייצור מזון או ליצור הבחנה בין חיות מחמד לבעלי חיים המשמשים גם לצרכים מסחריים.

~~(ג) סעיף קטן (ב) לא יחול על שיווק ושימוש במזון לבעלי חיים שמתקיימים בו כל אלה:~~

- ~~(1) הוא יובא בהתאם להוראות חוק זה;~~
- ~~(2) הוא מיועד להזנת בעלי חיים שאינם משמשים לייצור מזון;~~
- ~~(3) הוא עבר תהליך עיבוד, שאינו תהליך של שטיפה, מיון, ברירה או אריזה בלבד.~~

מרשם תוספים 9.
מותרים

(א) השר, המנהל, בהתייעצות עם הוועדה המקצועית המייעצת, ובהסכמת ראש שירותי בריאות הציבור/ מנהל שירות המזון, יקבע רשאי לרשום רשימה של תוספים מותרים לבעלי חיים, אם מצא שעל פי הערכות מדעיות אין להם השפעה מזיקה על בריאות האדם, על בריאות בעלי חיים או על הסביבה, ובהתאם להוראות לפי לסעיף 36(ב)(65).

(ב) בקשה לרישום תוסף כאמור תוגש למנהל בהתאם להוראות לפי סעיף 36(ב)(6).

(ג) לא ייצר אדם תוסף לבעלי חיים, ולא ישווקו ולא יעשה בו אדם שימוש להזנת בעל חיים המשמש לייצור מזון, אלא אם כן הוא מנוי הוא תוסף רשום (להלן – תוסף מותר רשום) ברשימת התוספים המותרים שקבע השר לפי סעיף קטן (א) (להלן – תוסף מותר). ובהתאם למינון ואופן השימוש המותרים לפי הוראות סעיף 36(ב)(6).

(ד) לא יעשה אדם שימוש בתוסף לבעלי חיים להזנת בעל חיים המשמש לייצור מזון, אלא אם הן הוא תוסף רשום ובהתאם למינון ואופן השימוש המותרים.

* מוצע לדון בשאלה האם יש לפטור הזנת כל בעלי החיים שאינם משמשים לייצור מזון או ליצור הבחנה בין חיות מחמד לבעלי חיים המשמשים גם לצרכים מסחריים.

זיהום מזון לבעלי 10.
חיים
לא יזהם אדם מזון לבעלי חיים, לא ייצר מזון מזוהם לבעלי חיים, לא ישווקו ולא ישתמש בו.

שימוש במים במזון 11.
לבעלי חיים
לא ישתמש אדם במים לייצור מזון לבעלי חיים, למעט להשקיית צמח בעת גידולו בשטח הגידול לייצור חקלאי ראשוני בכפוף להוראות לפי סעיף 65

לפקודת בריאות העם, 1940,⁷ אלא אם כן הם מי שתיה שמתקיימים בהם התנאים התברואתיים שנקבעו לפי פרק ה' לפי סעיף 352 לפקודה בריאות העם, 1940;⁸ לעניין זה - "מי שתיה" - כהגדרתם בסעיף 52א לפקודה האמורה לפקודת בריאות העם, 1940,² ובלבד שמתקיימים בהם התנאים התברואתיים שנקבעו לפי סעיף 352 לפקודה האמורה.

סימון מזון לבעלי 12.
חיים
(א) מי שמייצר מזון לבעלי חיים לשם שיווקו, חייב לסמנו בתווית סימון או בדרך אחרת המתאימה לסוג המזון לבעלי חיים או ליעודו, כפי שקבע המנהל בהיתר כאמור בסעיף קטן (ב) ובהתאם להוראות שנקבעו לפי סעיף 36(ב)(87) (להלן – סימון מאושר).

7. ע"ר 1940, תוס' 1, עמ' (ע) 191, (א) 239.

8. ע"ר 1940, תוס' 1, עמ' (ע) 191, (א) 239.

9. ע"ר 1940, תוס' 1, עמ' (ע) 191, (א) 239.

(ב) המנהל יקבע בתנאי היתר לייצור או לשיווק מזון לבעלי חיים, את אופן סימון המזון לבעלי חיים, ~~לרבות נוסח הכיתוב שיופיע בסימון~~, בהתאם לתקנות לפי סעיף 36(ב)-(1) ו-87).

(ג) לא יסמן אדם מזון לבעלי חיים בסימון שאינו מתאר נכונה את תכולתו, הרכבו או נתונים אחרים בקשר אליו שיש לציין בהתאם להוראות שנקבעו לפי סעיף 36(ב)87).

(ד) לא ישווק אדם מזון לבעלי חיים אלא אם כן הוא מסומן בסימון מאושר המתאר נכונה את הנתונים השונים הנוגעים אליו כאמור בסעיף קטן (ג).

(ה) לא יעשה אדם שימוש במזון לבעלי חיים להזנת בעלי חיים המשמשים לייצור מזון, אלא אם כן הוא מסומן בסימון מאושר.

(א) לא יעשה אדם שימוש במזון לבעלי חיים, להזנת בעלי חיים המשמשים לייצור מזון, אלא בהתאם להוראות השימוש המפורטות בסימון המאושר, ככל שנקבעו כאלה.

קיום הוראות 13.
המפורטות בסימון מאושר

(ב) לא יאחסן אדם ולא יוביל מזון לבעלי חיים לשם שיווקו ~~או לשם הזנת בעלי חיים המשמשים לייצור מזון~~, אלא בהתאם להוראות אחסון והובלה המפורטות בסימון המאושר, ככל שנקבעו כאלה.

(ג) לא יאחסן אדם ולא יוביל מזון לבעלי חיים לשם הזנת בעלי חיים המשמשים לייצור מזון, אלא בהתאם להוראות אחסון והובלה המפורטות בסימון המאושר, ככל שנקבעו כאלה.

(ג) סעיפים 12(ה) ו-13(א) ו-(ב) לא יחולו לגבי מזון לבעלי חיים שמתקיים בו אחד מאלה:

סייג לתחולת 14.
הוראות בעניין סימון

(1) ניתן היתר לייצורו, שלא לצורך שיווק;

(2) ייצורו אינו טעון היתר בהתאם לסעיף 36(ב)(1) עד (3).

(א) המנהל מוסמך, על פי בקשה שהוגשה לו, לתת תעודה ליצוא מזון לבעלי חיים, בהתאם לתנאים ולהוראות שנקבעו לפי סעיף 36(ב)1412).

תעודה ליצוא מזון 15.
לבעלי חיים

(ב) תעודה ליצוא מזון לבעלי חיים תינתן רק לגבי מזון לבעלי חיים שניתן היתר לשיווקו או ששיווקו אינו טעון היתר לפי סעיף 36(ב)(4), ושמתקיימות בו ההוראות לפי חוק זה.

(ג) המנהל רשאי להתנות מתן תעודה לפי סעיף קטן (א) בביצוע בדיקות למזון לבעלי חיים במעבדה שהוכרה לפי סעיף 34.

(ד) המנהל רשאי לתת תעודה לייצוא מזון לבעלי חיים, לסרב לתתה או להתנותה בתנאים, בכפוף להוראות שנקבעו לפי סעיף 36(ב)(1412).

**** שאלה לדיון - מה קורה לגבי ייבוא? אלו בדיקות יידרשו לעניין יבוא? האם תיידרש תעודה ממדינת הייצור? ***

פרק ד': חובות דיווח ובקרה עצמית

16. חובות דיווח (א) ייצר אדם או שיווק מזון לבעלי חיים, ונדע לו כי במזון לבעלי חיים האמור מתקיימת אחת הנסיבות המנויות בסעיף 20(1), (2) או (6), חייב לדווח על כך למנהל בתוך שלושה ימים בהתאם להוראות שנקבעו לפי סעיף 36(ב)(1715). השר רשאי לקבוע מועדים אחרים, בדרך כלל או לסוג מסוים של מקרים, לפי הוראות הסעיף האמור.
*משרד החקלאות מתנגד לקביעת פרק זמן.

(ב) ייצר אדם או שיווק מזון לבעלי חיים, ונדע לו על פגם או ליקוי בתהליך הייצור, השיווק, ההובלה או האחסון של המזון לבעלי חיים האמור, שיש בו כדי להשפיע על בטיחותו של המזון לבעלי חיים או על איכותו באופן העלול לפגוע בבריאות בעל חיים או בבריאות הציבור, חייב לדווח על כך למנהל בהתאם להוראות שנקבעו לפי סעיף 36(ב)(1715).
*משרד החקלאות מתנגד לתוספת המוצעת.

(ג) היה למחזיק בבעל חיים המשמש לייצור מזון או לרופא וטרינר המטפל בבעל חיים כאמור, יסוד סביר להניח כי אירע אחד מאלה, חייב הוא לדווח על כך למנהל בהתאם להוראות שנקבעו לפי סעיף 36(ב)(1715):

(1) מחלה, פגיעה, או נזק לבעל חיים שבטיפולו או שבהחזקתו, שנגרמו עקב הזנתו במזון לבעלי חיים, ושאינם צפויים באופן סביר בנסיבות העניין;

(2) ליקוי במזון לבעלי חיים או באופן הזנתו לבעל חיים, שיש בהם כדי להשפיע על בטיחותו של מזון לאדם המיוצר מבעל חיים שבטיפולו או בהחזקתו.

17. איסוף עצמי של מזון לבעלי חיים (א) ייצר אדם או שיווק מזון לבעלי חיים, ויש לו חשד סביר לקיומה של נסיבה מהנסיבות המנויות בסעיף 20, שיש בה כדי לגרום לפגיעה או לנזק לבריאותו, לגופו או לחייו של אדם או של בעל חיים כתוצאה משימוש באותו מזון לבעלי חיים, חייב הוא לדווח מידית למנהל ולנקוט את כל האמצעים הנדרשים לשם מניעת השיווק של המזון לבעלי חיים ואיסוף והחזרתו מן השוק ולהחזיקו במקום שבשליטתו הבלעדית עד לקבלת הוראות מהמנהל.

(ב) היה מזון לבעלי חיים מצוי שלא בשליטתו של מי שייצר או שיווק אותו, והתקיימו נסיבות המחייבות את איסור החזרתו מן השוק לפי סעיף קטן (א), חייב מי שייצר או שיווק את המזון לבעלי חיים כאמור, להודיע למי שקיבל אותו מידיו, על הנסיבות המחייבות את האיסוף כאמור.

(ג) היה לאדם יסוד סביר להניח שהתקיימה נסיבה מהנסיבות המנויות בסעיף 20 או קיבל הודעה בדבר חשד להתקיימותה של נסיבה כאמור, לא ישווק את המזון לבעלי חיים ולא ישתמש בו עד לקבלת הודעה אחרת מהמנהל.

פרק ה': סמכויות פיקוח ואכיפה

סימן א': אמצעי פיקוח ואכיפה מינהליים

מסירת מידע, 18. אדם חייב למסור למנהל, לפי דרישתו, ידיעות, מסמכים, דוגמאות של מזון לבעלי חיים ומידע, שלדעת המנהל יש במסירתם כדי לסייע בקבלת החלטה לצורך הפעלת סמכויותיו לפי חוק זה; לעניין זה -

"מידע" - כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995¹⁰ (להלן - חוק המחשבים); מדוע הוגבל למידע לפי חוק המחשבים?
"מסמך" - לרבות פלט, כהגדרתו בחוק המחשבים.

בדיקת מזון לבעלי 19. (א) המנהל רשאי להורות למחזיק במזון לבעלי חיים לבצע בו בדיקה, לרבות בדיקה במעבדה שהוכרה לפי סעיף 34, אם קיים חשד סביר שהתקיימה בו נסיבה מהנסיבות המנויות בסעיף 20.

(ב) המנהל רשאי להורות על ביצוע בדיקות מדגמיות כאמור בסעיף קטן (א), גם אם לא קיים חשד כאמור באותו סעיף קטן, בהתאם להוראות לפי סעיף 36(ב)(1816).

מניעת שיווק של 20. (א) המנהל רשאי להורות על מניעת שיווק של מזון לבעלי חיים, על מזון לבעלי חיים, איסופו ומניעת שימוש בו, אם מצא שהדבר דרוש למניעת פגיעה או נזק לבריאותו, לגופו או לחייו של אדם או של בעל חיים, ושיש חשד סביר שמתקיימת בו נסיבה מהנסיבות האלה:

(1) הוא מזוהם או מכיל חומר מזיק בשיעור העולה על השיעור המרבי המותר;

(2) הוא אינו חומר חומר גלם אסור או שיוצר מחומר גלם אסור גלם מותר או שיוצר מחומר גלם שאינו חומר גלם מותר;

¹⁰ ס"ח התשנ"ה, עמ' 366.

(3) הוא יוצר או שווק בלא היתר, בניגוד לתנאי היתר או בניגוד להוראות לפי חוק זה;

(4)(3) נפל פגם או ליקוי בתהליך הייצור, השייך, ההובלה או האחסון שלו;

(5)(4) הוא אינו מסומן בסימון מאושר;

(6)(5) הוא אינו ראוי להזנת בעלי חיים מסיבה אחרת שאינה מנויה בפסקאות (1) עד (5).

(ב) המנהל רשאי להורות על פרסום הודעה לציבור הנוגע לעניין בדבר הוראות שנתן לפי סעיף קטן (א).

(ג)(3) היה לאדם יסוד סביר להניח שהתקיימה נסיבה מהנסיבות המנויות בסעיף קטן (א) או קיבל הוראה בעניין מהמנהל, לא ישווק את המזון לבעלי חיים ולא ישתמש בו עד לקבלת הודעה אחרת מהמנהל.

המנהל רשאי להורות על השמדת מזון לבעלי חיים, אם קיים חשד ממשי שמתקיימת בו נסיבה מהנסיבות המנויות בסעיף 20, והדבר דרוש למניעת פגיעה או סיכון לבריאותו, לגופו או לחייו של אדם או של בעל חיים.

השמדת מזון לבעלי חיים 21.

(א) לא יורה המנהל על מניעת שיווקו של מזון לבעלי חיים, על איסופיהחזרתו מן השוק או על מניעת השימוש בו לפי סעיף 20 או על השמדתו לפי סעיף 21, אלא אם כן הודיע על כך למחזיק, ליצרן או למשווק העיקריים העלולים להיפגע מההחלטה זמן סביר לפני מתן ההוראה, ואפשר לו להשמיע את טענותיו לפניו, בכתב או בעל פה, ואולם, אם מצא המנהל כי עלול להיות סיכון מיידית קיימת אפשרות ממשית לסיכון מידי לבריאותו, לגופו או לחייו של אדם או של בעל חיים, רשאי הוא להורות כאמור, אף בלא שנתן קודם לכן הודעה למחזיק-כאמור ואיפשר לו להשמיע טענותיו; ובלבד שיאפשר ליצרן או המשווק כאמור להשמיע את טענותיו תוך 7 ימים מיום מתן ההחלטה.

הזדמנות לטעון 22.
לעניין מניעת שיווק
ההוראות איסוף
והשמדה

(ב) לא יורה המנהל על על השמדתו של מזון לבעלי חיים לפי סעיף 21, אלא אם כן הודיע על כך למחזיק, ליצרן או למשווק העיקריים העלולים להיפגע מההחלטה זמן סביר לפני מתן ההוראה, ואפשר לו להשמיע את טענותיו לפניו, בכתב או בעל פה, ואולם, אם מצא המנהל כי עלול להיות סיכון מידי /קיימת אפשרות ממשית לסיכון מידי לבריאותו, לגופו או לחייו של אדם או של בעל חיים, רשאי הוא להורות כאמור, אף בלא שנתן קודם לכן הודעה כאמור ואפשר לו להשמיע טענותיו;

23. סמכויות פיקוח מיוחדות לעניין מזון מיובא לבעלי חיים

(א) בלי לגרוע מהוראות סימן זה, אם קיים חשד סביר שלא מתקיימים במזון מיובא לבעלי חיים, תנאי ההיתר שניתן לייבואו לפי סעיף 3 או הוראות אחרות לפי חוק זה, או דשהמנהל מצא שהדבר דרוש באופן סביר למניעת סיכון לבריאותו, לגופו או לחייו של אדם או של בעל חיים, רשאי הוא להורות על מניעת לאסור את שיווקו ולתת הוראות לעניין אופן החזקתו והטיפול בו, ובכלל זה להורות על החזרתו למקום שממנו יובא או על השמדתו.

(ב) על הוראה לאסור שיווק מזון מיובא לבעלי חיים, להחזירו למקום שממנו יובא או להשמדתו, יחולו הוראת סעיף 22 בשינויים המחויבים.

(ג) על אף האמור בכל דין, הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב) והתקנות לפי סעיף 36(ב)(1412) יחולו על הבאה או גרם הבאה של מזון לבעלי חיים, מהאזור ומשטחי המועצה הפלסטינית לישראל, למעט אם הוא יוצר כדין ביישוב הנתון לפיקוח המנהל ומצוי בשטח יישוב כאמור עד להבאתו לישראל.

(ד) בסעיף זה, "אזור" ו"שטחי המועצה הפלסטינית" – כהגדרתם בתוספת לחוק לתיקון ולהארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ז-1967 התשס"ז-112007;

24. ביצוע הוראות בדיקה, איסוף או השמדה

(א) נתן המנהל הוראה לפי סעיפים 19, 20, 21 או 23 וההוראה לא בוצעה בתוך פרק זמן סביר בנסיבות העניין, רשאי המנהל או מפקח לתפוס את המזון לבעלי חיים שלגביו ניתנה ההוראה, ולבצע פעולות הנחוצות באופן סביר לקיומה.

(ב) הוצאות שהוצאו לשם ביצוע הוראה כאמור בסעיף קטן (א), ובכלל זה הוצאות הובלת המזון לבעלי חיים ואחסונו עד לביצוע ההוראה, מוטלות על מי שהיה חייב לבצעה.

סימן ב': מינוי מפקחים וסמכויות פיקוח ואכיפה

25. הסמכת מפקחים

(א) השר רשאי להסמיך, מבין עובדי המדינה, מפקחים לעניין חוק זה, ובלבד שלא יוסמך מפקח, אלא אם כן התקיימו בו כל אלה:

(1) משטרת ישראל הודיעה, לא יאוחר משלושה חודשים מפניית השר אליה, כי היא אינה מתנגדת להסמכתו מטעמים של ביטחון הציבור, לרבות בשל עברו הפלילי;

(2) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי חוק זה, כפי שהורה השר בהסמכת השר לביטחון הפנים;

(3) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים ככל שהורה עליהם השר. פפל

שהורה כאמור, בהסכמת השר לביטחון הפנים, אם הורה.

(ב) הודעה על הסמכת מפקח לפי סעיף זה תפורסם ברשומות.

26. (א) לשם פיקוח על ביצוע הוראות לפי חוק זה, רשאי מפקח, לאחר ואכיפה שהזדהה לפי סעיף 27 –

(1) לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג בפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;

(2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל ידיעה או מסמך שיש בהם כדי להבטיח את ביצוע הוראות חוק זה או להקל על ביצוען; לעניין זה, "מסמך" – לרבות פלט, כהגדרתו בחוק המחשבים;

(3) לערוך בדיקות או מדידות וליטול דוגמאות לשם בדיקה, וכן להורות על מסירת דוגמאות לבדיקת מעבדה או על שמירתן לתקופה שורה, או לנהוג בהן בדרך אחרת;

(4) להיכנס למקום שיש לו יסוד סביר להניח שמצוי בו מזון לבעלי חיים או למקום שמצויים בו בעלי חיים, לרבות לכלי טיס או לכלי רכב כשהוא ניח, ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים אלא על פי צו של בית משפט.

*מוצע להוסיף דרישה- "להיכנס בכל עת סבירה".

(ב) התעורר חשד לביצוע עבירה לפי חוק זה, רשאי מפקח –

(1) לחקור כל אדם הקשור לעבירה כאמור, או שעשויות להיות לו ידיעות הנוגעות לעבירה כאמור; על חקירה לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)¹², בשינויים המחויבים;

(2) לתפוס מזון לבעלי חיים, בעלי חיים, מסמכים וחפצים הקשורים לעבירה כאמור; על תפיסה לפי פסקה זו יחולו הוראות הפרק הרביעי לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969¹³ (להלן - פקודת מעצר וחיפוש), בשינויים המחויבים, אלא אם כן נקבעו לגביה הוראות לפי סעיף 36(ב)(2119) לחוק זה;

(3) לבקש מבית משפט צו חיפוש לפי סעיף 23 לפקודת מעצר וחיפוש, ולבצעו; על חיפוש לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 24(א)(1), 26 עד 28 ו-45 לפקודת מעצר וחיפוש, בשינויים המחויבים.

¹² חוקי אי"י, כרך א', עמ' (ע) 439, (א) 467.
¹³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.

(ג) סירב אדם להיענות לדרישות מפקח, על פי סמכותו בהתאם להוראות סעיף זה, וקיים חשש שיימלט או שזהותו אינה ידועה, רשאי המפקח לעכבו עד לבואו של שוטר, ויחולו על עיכוב כאמור הוראות סעיף 75(ב) ו-75(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996,¹⁴ בשינויים המחויבים.

47) הערה לדין – האם ראוי להעניק סמכות עיכוב בעניין זה?

47) אין בסמכויות מפקח לפי חוק זה כדי לגרוע מסמכויות פיקוח שניתנו לו לפי כל דין אחר.

זיהוי מפקחים 27. מפקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי חוק זה, אלא בעת מילוי תפקידו ובהתקיים שניים אלה:

(1) הוא לובש מדי מפקח, בצבע ובצורה שהורה לעניין זה המנהל הכללי של משרד החקלאות ופיתוח הכפר, ובלבד שהמדים כאמור אינם נחזים להיות מדי משטרה, והוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו;

(2) יש בידו תעודת מפקח **חתומה בידי השר** המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו, שאותה יציג על פי דרישה.

28. טיפול בבעל חיים לאחר תפיסתו (א) על אף האמור בסעיף 26(ב)(2), בעל חיים שנתפס לפי חוק זה יועבר למקום שעליו יורה המנהל או רופא וטרינר ממשלתי כהגדרתו בפקודת מחלות בעלי חיים.

(ב) המנהל רשאי להורות על ביצוע בדיקה בבעל חיים שנתפס כאמור, ובכלל זה להורות על נטילת דגימות מגופו או מתוצרתו, **באופן שלא יפגע בעל החיים מעל לנחוץ בנסיבות העניין**, אם מצא שהדבר נחוץ לשם גילוי ליקויים במזון לבעלי חיים או לשם פיקוח על קיום הוראות לפי חוק זה. ***משרד החקלאות מתנגד לתוספת המוצעת.**

(ג) בעל חיים שנתפס לפי חוק זה לא יוחזר לרשות בעליו או מחזיקו, אלא באישור המנהל, לאחר שקבע שאין בהחזרתו כדי לסכן את בריאות הציבור או את בריאות בעלי החיים. ***משרד החקלאות מתנגד לתוספת המוצעת.**

פרק ו': עונשין

29. עונשין (א) העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שנה או קנס בשיעור הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977¹⁵ (בסעיף זה - חוק העונשין):

¹⁴ ס"ח התשנ"ו, עמ' 338.
¹⁵ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

(1) מייצר או משווק מזון לבעלי חיים בלא היתר מאת המנהל או בניגוד לתנאיו, בניגוד להוראות סעיף 3(א);

(2) א) מייצר או משווק מזון לבעלי חיים המכיל חומר מזיק בשיעור העולה על השיעור המרבי המותר או עושה שימוש במזון כאמור להזנת בעלי חיים, בניגוד להוראות סעיף 57(ב);

ב) נמצא במזון לבעלי חיים חומר מזיק בשיעור העולה על השיעור המרבי המותר, חזקה שמי שייצרו היה מודע להימצאות החומר המזיק במזון לבעלי חיים ולשיעורו, אלא אם כן הוכיח שעשה כל שניתן כדי למנוע הימצאות חומר מזיק בשיעור העולה על השיעור המרבי המותר במזון לבעלי חיים.

ב)3) סעיף קטן (ב) לא יחול לגבי מזון לבעלי חיים שמתקיימים בו כל אלה:

(1) הוא יוצר שלא לצורך שיווקו;

(2) הוא נועד להזנת בעלי חיים שאינם משמשים לייצור מזון.

סעיפים (ב) ו (ג) הועברו מסעיף 7.

(3) מייצר מזון לבעלי חיים משהוא חומר גלם אסור שאינו חומר גלם מותר, או מייצר מזון לבעלי חיים מחומר גלם שאינו חומר גלם מותר, או משווק מזון לבעלי חיים שיוצר מחומר גלם כאמור או עושה בו שימוש להזנת בעל חיים המשמש לייצור מזון, בניגוד להוראות סעיף 8(ב);

(4) מייצר או משווק תוסף שאינו תוסף מותר שום, או עושה בו שימוש להזנת בעל חיים המשמש לייצור מזון, בניגוד להוראות סעיף 9(ב);

(5) מזהם מזון לבעלי חיים או מייצר או משווק מזון מזוהם לבעלי חיים או משתמש בו להזנת בעל חיים, בניגוד להוראות סעיף 10;

(6) משתמש במים שאינם מי שתיה לייצור מזון לבעלי חיים, בניגוד להוראות סעיף 11;

(7) מייצר מזון לבעלי חיים לשם שיווקו ולא מסמן אותו בסימון מאושר, בניגוד להוראות סעיף 12(א);

(8) מסמן מזון לבעלי חיים בסימון שאינו מתאר נכונה את תכולתו, הרכבו או נתונים אחרים בקשר אליו, בניגוד להוראות לפי סעיף 12(ג);

(9) משווק מזון לבעלי חיים שאינו מסומן בסימון מאושר המתאר נכונה את הנתונים השונים שלו, בניגוד להוראות סעיף 12(ד);

(10) עושה שימוש במזון לבעלי חיים שאינו מסומן בסימון מאושר, להזנת בעל חיים המשמש לייצור מזון, בניגוד להוראות סעיף 12(ה);

(11) עושה שימוש במזון לבעלי חיים להזנת בעל חיים המשמש לייצור מזון, שלא בהתאם להוראות השימוש המפורטות בסימון המאושר, בניגוד להוראות סעיף 13(א);

(12) מאחסן או מוביל מזון לבעלי חיים לשם שיווקו או לשם הזנת בעל חיים המשמש לייצור מזון, שלא בהתאם להוראות המפורטות בסימון המאושר, בניגוד להוראות סעיף 13(ב).

~~(ד)~~ העושה אחד מאלה, דינו - מאסר שישה חודשים או קנס בשיעור הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין:

(1) אינו מקיים הוראה של המנהל -

(א) לעניין איסור שיווק של מזון מיובא לבעלי חיים, החזרתו או השמדתו, בניגוד להוראות סעיף 23(א);

(ב) לעניין בדיקת מזון לבעלי חיים, בניגוד להוראות סעיף 19(א) או (ב);

(ג) לעניין איסוף, החזקה, הובלה או טיפול במזון לבעלי חיים או לעניין מניעת שיווקו או שימוש בו, בניגוד להוראות סעיף 20;

(ד) לעניין השמדה של מזון לבעלי חיים, בניגוד להוראות סעיף 21;

(2) לא נוקט את כל האמצעים הנדרשים לשם מניעת השיווק של מזון לבעלי חיים או לשם איסופו, או שלא מחזיקו במקום שבשליטתו הבלעדית, בניגוד להוראות סעיף 17(א);

(3) לא מודיע למי שקיבלו מידיו מזון לבעלי חיים, על הנסיבות המחייבות את איסופו, בניגוד להוראות סעיף 17(ב).

~~(ה)~~ העושה אחד מאלה, דינו - קנס בשיעור הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין:

(1) לא דיווח למנהל בהתאם להוראות לפי סעיף 36(ב)(1715), בניגוד להוראות סעיף 16(א), (ב) או (ג) או סעיף 17;

(2) לא מסר למנהל ידיעות, מסמכים דוגמאות או מידע, בניגוד להוראות לפי סעיף 18.

מוצע לדון במדרג העבירות.

30. אחריות נושא
משרה בתאגיד (א) נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות לפי סעיף 29, בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין; לעניין סעיף זה, "נושא משרה בתאגיד" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף למעט שותף מוגבל, או אדם האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו נעברה העבירה.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיף 29 בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

פרק ז': שונות

31. ועדה
מקצועית (א) המנהל ימנה ועדה מקצועית מייעצת, שחבריה הם:

(1) ארבעה נציגים מקרב עובדי משרד החקלאות ופיתוח הכפר, והם: טוקסיקולוג קליני, רופא וטרינר ושני עובדים בעלי ידע בתזונת בעלי חיים, שאחד מהם לפחות הוא בעל תואר אקדמי שלישי בהזנת בעלי חיים;

(2) נציג שר הבריאות, מבין עובדי משרדו;

(3) נציג השר להגנת הסביבה, מבין עובדי משרדו;

(4) נציג מוסד להשכלה גבוהה, כהגדרתו בחוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958¹⁶, בעל תואר אקדמי שלישי בהזנת בעלי חיים.

(5) מוצע לדון בהוספת – נציג ארגון צרכנים (כהמלצת מבקר המדינה) ונציג התאחדות חקלאים,

(ב) יושב ראש הוועדה יהיה אחד מנציגי המשרד-החקלאות ופיתוח הכפר, שהוא בעל תואר אקדמי שלישי בתחום הזנת בעלי חיים.

(ג) הוועדה רשאית למנות, מבין חבריה, ועדות משנה לעניין חומרי גלם, חומרים מזיקים ותוספים.

(ד) נוהלי עבודת הוועדה וסדרי דיוניה ייקבעו בהוראות לפי סעיף 36(ב)(76), החלטות הוועדה יתקבלו ברוב דעות, היו הדעות שקולות – תכריע דעתו של יושב ראש הוועדה.

(ה) הוועדה רשאית לזמן לדיוניה מומחים ובעלי ידע בנושאים מקצועיים או לבקש מהם חוות דעת, אם ראתה שהדבר דרוש לשם גיבוש עמדתה.

(ו) חמישה/ רוב חברי הוועדה ובהם היו"ר, הם מניין חוקי בישיבות הוועדה, הוועדה רשאית לפעול גם בהרכב חסר, ובלבד שמספר חבריה בעת הדיון לא יפחת מחמישה ובהם יושב ראש הוועדה, ובלבד שכל חבריה הזמנים זמן סביר מראש-

(ז) סדר היום של הוועדה, עיקרי דיוניה והחלטותיה יפורסמו באתר האינטרנט של משרד החקלאות ופיתוח הכפר.

מערכת להתראה מהירה 32. השר החקלאות ופיתוח הכפר יקים במשרדו מערכת ממוחשבת לקבלת נתונים בדבר בטיחות מזון לבעלי חיים, שתשמש לצורך מתן התראה מהירה על מזון לבעלי חיים ששימוש בו, לרבות הובלתו או החסנתו, עלול להזיק לאדם, לבעלי חיים או לסביבה (להלן – מערכת להתראה מהירה).

פרסום 33. (א) המנהל יפרסם באתר האינטרנט של משרד החקלאות ופיתוח הכפר את כל אלה, בהתאם להוראות לפי סעיף 36(ב)(1513), ואולם לא יהא הפרסום כאמור תנאי לתוקפם:

(1) ההיתרים שניתנו לפי החוק, ובכלל זה הסימון המאושר הכלול בהיתרים;

(2) הודעות על התלייה או ביטול של היתרים כאמור בפסקה (1);

(3) רשימת חומרי הגלם האסורים מותרים;

(4) רשימת התוספים הרשומים מותרים.

(5) רשימת החומרים המזיקים והשיעור המרבי המותר שלהם.

(ב) נתוני המערכת להתראה מהירה ודיווחים למנהל לפי סעיף 16, שייקבעו בתקנות לפי סעיף 36(ב)(1715), יהיו גלויים לעיון הציבור, למעט נתונים ודיווחים כאמור שלא אומתו בהתאם לתקנות לפי סעיף 36(ב)(1715).

מעבדות 34. (א) המנהל רשאי להכיר במעבדות בהתאם להוראות שנקבעו לפי סעיף 36(ב)(2018), לביצוע בדיקות למזון לבעלי חיים לפי חוק זה.

(ב) המנהל רשאי להסתמך בהחלטותיו לעניין ההכרה במעבדות לפי סעיף קטן (א), על המלצותיה של הרשות להסמכת מעבדות לפי חוק הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, התשנ"ז-1997¹⁷ ועל מעבדות שהוכרו על ידי משרד המלצות גורם שקבע שר הבריאות לעניין זה.

(ג) המנהל יפרסם באתר האינטרנט של משרד החקלאות ופיתוח הכפר את רשימת המעבדות שהוכרו לפי סעיף קטן (א) ואת דרכי ההתקשרות עימן.

הערכת סיכונים 35. המנהל רשאי לבצע הערכה של הסיכונים הקיימים בתחום המזון לבעלי חיים, לבריאותם, לגופם או לחייהם של בני אדם ובעלי חיים, לצורך תכנון פעולות הפיקוח, האכיפה והפעלת הסמכויות לפי חוק זה.

מוצע למחוק סעיף זה.

תקנות וביצוע 36. (א) השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו.

(ב) השר, ובאישור ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת, יקבע הוראות לעניין ייצור מזון לבעלי חיים, שיווקו, סימונו ושימוש בו, לרבות הוראות לעניין סוגי מזון לבעלי חיים, ובכלל זה בעניינים אלה:

(1) תנאים והוראות לעניין קבלת היתר לייצור או לשיווק של מזון לבעלי חיים, תוקף ההיתר, שינויו, השעייתו וביטולו, לפי סעיף 3;

(2) הוראות לעניין ייצור חקלאי ראשוני של מזון לבעלי חיים;

(3) תנאים נאותים לעניין המבנה, הציוד והמתקנים המשמשים לייצור מזון לבעלי חיים, ולעניין תהליך ייצור המזון לבעלי חיים, לרבות אמצעים לבקרה ולאיתור ליקויים בהם, וקביעת הליך מובנה וקבוע של זיהוי כשלים ורשאי הוא, בין היתר, לדרוש בהוראות כאמור עמידה בתקנים או בכללים בינלאומיים;

(4) תנאים נאותים להחסנת מזון לבעלי חיים, להובלתו ולשימוש בו;

(5) הוראות לעניין חומרי גלם אסורים וחומרים מזהמים;

(6) הוראות לעניין תוספים, הליך רישום ותנאים לרישום, קביעת תנאים לרישום, לסימונם ולשיווקם, קדם-תערובות של תוספים, דרכי השימוש בהם ותנאים להזנת בעלי חיים בהם, וכן קביעת סוגי תוספים למטרות דיאטטיות², וקביעת תנאים לגביהם ורשאי הוא, בין היתר, לדרשו בהוראות כאמור עמידה בתקנים או בכללים בינלאומיים;

(7) נוהלי עבודתה וסדרי דיוניה של הוועדה המקצועית המייעצת;

(8) סימון מזון לבעלי חיים בסימון מאושר לפי סעיף 12, ונתונים שיופיעו בסימון; הוראות לפי פסקה זו ייקבעו בשים לב להגנה על סודות מסחריים של יצרני המזון לבעלי חיים;

(9) קיום הוראות החסנה, הובלה ושימוש, המצוינות בסימון מאושר לפי פסקה (87);

(10) תנאי בטיחות לייצור, לאריזה, להחסנה, להובלה, ולשיווק של מזון לבעלי חיים, לרבות לעניין רמת הלחות, נוכחות גופים זרים וכיוצ"ב; הוראות לעניין דרכי הבקרה של יצרנים ומשווקים על קיומם;

(10)(11) תנאים והוראות לעניין תיעוד פעולות, ניהול יומנים של תהליכי ייצור, ושמירת מסמכים בקשר לייצור מזון לבעלי חיים, הובלתו, ייצורו ושיווקו, לרבות תעודות המעידות על משלוח של המזון ששווק, וכל מסמך אחר שיאפשר שמירת עקביות בין המוצר הסופי לבין היצרן או המשווק;

(11)(12) תנאי בטיחות למבנים, למקומות, למתקנים ולמכונות לייצור, להחזקה ולהחסנה של מזון לבעלי חיים, ולאמצעי אריזה, העברה ותובלה של מזון לבעלי חיים;

(12)(13) תנאי איכות למזון לבעלי חיים, ובלבד שיש להם קשר ישיר לבטיחות השימוש במזון לבעלי חיים, ודרישת נהלי בקרת איכות לייצור ושיווק מזון לבעלי חיים, דרך כלל או לסוגי מזון לבעלי חיים;

(13)(14) תנאים והוראות לעניין ייבוא של מזון לבעלי חיים ומתן תעודה לייצוא מזון לבעלי חיים לפי סעיף 15;

(14)(15) פרסומם של היתרים שניתנו לפי החוק, ובכלל זה של הסימון המאושר הכלול בהיתרים, הודעות על התלייה או ביטול של היתרים כאמור, רשימת חומרי הגלם המותרים-האסורים ורשימת התוספים הרשומים-המותרים, והכל בשים לב לצורך להגן על סודות מסחריים;

(15)(16) הקמתה והפעלתה של מערכת ממוחשבת להתראה מהירה לזיהוי, איתור, איסוף ומניעת שיווק ושימוש במזון לבעלי חיים המכיל חומר מזיק או חומר אסור או שאינו ראוי לשימוש מסיבה אחרת, לפי סעיף 32;

(16)(17) _____ חובות דיווח, מועדי דיווח ודרכי דיווח למנהל, וכן נתונים במערכת להתראה מהירה ודיווחים שיהיו גלויים לעיון הציבור, ואמצעים לבדיקת אמיתותם;

(17)(18) _____ דגימה ובדיקה של מזון לבעלי חיים לפי סעיף 19, בין במעבדה ובין שלא במעבדה;

(18)(19) _____ איסוף, מניעה ואיסור שיווק של מזון לבעלי חיים והוראות לעניין החזקתו, הובלתו והטיפול בו לפי סעיפים 20, 21 ו-23;

(19)(20) _____ תנאים להכרה במעבדות לביצוע בדיקות של מזון לבעלי חיים לפי סעיף 34;

(20)(21) _____ הוראות לעניין הטיפול במזון לבעלי חיים ובעלי חיים שנתפסו, לפי סעיף 28(ב)(2).

(ג) תקנות לפי סעיף קטן (ב)(2) עד (6) יותקנו בהתייעצות עם השר להגנת הסביבה.

(ד) תקנות לפי סעיף קטן (ב)(4) ו-(5) ו-(6) יותקנו בהתייעצות עם הוועדה המקצועית המייעצת.

(ה) תקנות לפי סעיף קטן (ב)(4) ו-(1311) יותקנו בהסכמת שר הבריאות.

(ו) תקנות לפי סעיף קטן סעיף קטן (ב)(5), (6) ו-(2018) יותקנו בהתייעצות עם שר הבריאות.

מוצע לדון בדרישה לקבלת הסכמת שר הבריאות לקביעת תקנות לפי סעיף קטן (ב) (5) ו-(6).

(ז) תקנות לפי סעיף קטן פסקאות (ב)(1) ו-(14) יותקנו באישור ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת.

מוצע לדון בשאלה אלו תקנות ידרשו את אישור ועדת העבודה, הרווחה והבריאות.

37. השר, באישור ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאי לקבוע אגרות בעד כל אלה: שירות שניתן לפי חוק זה, בקשה להיתר, בקשת תעודה לייצוא, הכרה במעבדות, בדיקות, לרבות בדיקות מעבדה, מתן היתרים, תעודות או אישורים הנוגעים ליישום הוראות חוק זה.

שמירת דינים 38. (א) אין בהוראות חוק זה כדי לגרוע מהוראות פקודת הרוקחים, פקודת
בריאות הציבור (מזון) וכל דין אחר.

(ב) על מזון רפואי לבעלי חיים יחולו הוראות חוק זה וכל הוראה אחרת
שנקבעה לגביו לפי פקודת הרוקחים.

תחולה על המדינה 39. חוק זה יחול על המדינה. לעניין חוק זה, דין המדינה כדין כל אדם.

תיקון פקודת 40. בפקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה-1985, בסעיף 22(11),
מחלות בעלי חיים במקום "זבל או מספוא" יבוא "זבל".

תיקון חוק בתי 41. משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-182000, בתוספת הראשונה,
משפט לעניינים בפרט 41, אחרי פסקה (4) יבוא: -
מנהליים

"(5) החלטה של רשות לפי חוק הפיקוח על מזון לבעלי חיים, התשע"ב-
2012."

תחילה 42. תחילתו של חוק זה שנתיים מיום פרסומו (להלן – יום התחילה).

תקנות ראשונות 43. תקנות ראשונות לפי סעיף 36(ב)(1), (3) עד (65), (87) עד (1210) ו- (1412),
יותקנו עד 6 חודשים לפני יום התחילה.

הוראות מעבר 44. ~~הוראות צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (ייצור מספוא והסחר בו),
התשל"א - 1971 (בסעיף זה – צו הפיקוח), ימשיכו לחול כל עוד לא נקבעו
תקנות לפי סעיף 36(ב) לחוק זה בעניינים המנויים בו, ואולם הסמכויות
הנתונות למנהל לפי צו הפיקוח יהיו נתונות למנהל לפי חוק זה מיום התחילה
ואילך, ויראו את מי שניתן לו היתר עסקה לפי צו הפיקוח כמי שניתן לו
היתר לפי חוק זה שתוקפו עד שנתיים מיום התחילה.
צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (ייצור מספוא והסחר בו),
התשל"א - 1971 (בסעיף זה – צו הפיקוח) – בטל.~~

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), הוראות צו הפיקוח לעניין סעיפים 9 עד
15, 16 עד 22 ו-25 עד 26, ימשיכו לחול כל עוד לא נקבעו תקנות לפי סעיף
36(ב) לחוק זה בעניינים המנויים בבהם, ואולם הסמכויות הנתונות למנהל
לפי צו הפיקוח יהיו נתונות למנהל לפי חוק זה מיום התחילה ואילך, ויראו
את מי שניתן לו היתר עסקה לפי צו הפיקוח כמי שניתן לו היתר לפי חוק זה
עד לפקיעת תוקפו:

¹⁸ ס"ח התש"ס, עמ' 190; התשע"ב, עמ' 442.
¹⁹ ק"ת התשל"א, עמ' 1518.
²⁰ ק"ת התשל"א, עמ' 1518.

